

nih sheg mnogoverstnih vosnikov nizh gorfhiga lahko povedati ne da, kar nam je zhaftitljivi gospod A. Šlomfhek v svojih bukvah, ki se jim pravi: „Blashe in Neshiza v nedeljski sholi,“ spisal; ravno sató bom tudi jest pri ti priliki is njih, svojim dragim Šlovenzam nasledno, prav smehno prigodbo povédal, ki se takó le glasi:

Prisnejali so se gospod kaplan v sholo, rekoh: „Kaj sméhniha sim vzheraj na veliki zesti frezhal. Dva se nasproti pripeljata, kakor bi se ne vidila, ter se nobeden ne ogne.“

Kader she prav terdo sadeneta, naglo is vosov skozhita, ter se skregata. Jurko: Sakaj se nisi ognil? Janko: Sakaj pa ti ne? Jurko: Mi ni bilo potreba. Janko: Meni tudi ne. Jurko: Ali si bil slep? Janko: Mislim, de si le ti bil. Jurko: Ti bom sdaj pokasal (seshe po sekiro, in mu shuga kóla sofékati, rekoh): Bosh v stran vosil? Janko: Per moji duni, de ne. Jurko spet sekiro nasaj vtakne rekoh: Bom pa jest. Zaui! Biftahor! — Takó je bila pravda konzhana.“

Vsi se Jurku smejajo, ki se je Janku toliko grosil, po tem si pa tako lepo jenjal. „Katéri je bil bolj moder?“ — barajo gospod kaplan. „Jurko, ki je odjenjal,“ vši odgovorijo. Tudi vi se radi ognite; in zhe ne morete, rajshi odjenjajte, naj bo na zesti ali domá. — „Kdo pa se mora na zesti ogniti?“ vprasha Jarzhev Peter.

1. Po zefarski postavi mora na zesti v faktéri, frezhaje se, na pravo vositi. Zefarska poshta se po navadi ne ogne; sa to postiljon od daljezh v roshizh satróbi.

2. Navdol je potreba savérati, in tam pa s zoklo, kjer je na dolgo. Na takih krajih kašejo table saverito kolo. Saver je potreba prestatljati, de se shinja na koleši ne vshgè in ne sgloda.

3. Na Horvafhkim kashe koló na kóli harmizo ali muto, de se plazha. Na tabli je pisano, koliko od glave. Dobro kdor posna, in se ne da goljsati. Teshki vosovi, ki shiroke shinje imajo, in jim parisarji pravijo, le pol zefrnine plazhajo.

4. Po stranskih zefrah she léfe najdemo, de so ravno ploti in meje povegrane. Dólshnóft je léfe sapérati in ljudi shkode varvati. Pregovor pravi: Kdor navdol ne savera, léf ne sapéra, pa mut ne plazhuje, ne pride daljezh po sveti.

5. Shivina, ki ima kosmate ushesa, se mora svesto varvati, de se nefrezha ne prigodi, nar vezh pa konji. Prenagla voshnja je posebno nevarna in prepovedana. Laftnik, ki hlapzu prenaglo vositi v kashe, plazha po zefarski postavi od 50 do 100 gl. strafinge, kader se kaka nefrezha sgodi. Hlapez, ki sam po svoji glavi naglo vosi, je po 14 dni sapert. Kdo koga povosi, bo od 3 dni do 3 meszov v jezhi tizhal. Kdor konje bres varha pustí, de uidejo, ako si ravno shkode ne storijo, jih dobí peryikrat po 10 paliz na stoli; drugikrat, ali pa zhe se je shkoda storila, se bo po 30 dni v jezhi postil, in bo she sraven tega tepen. Po simi morajo konji v sankah kregule imeti.

Mladi kmetje radi konje redijo in na zefo hitijo; pa veliko jih svojo domazhijo savosi. Vam bom povédal, zhesar se je vosnikam nar vezh varvati.

1. Potreba je sa shivino fkerbeti, de se ne poshkodje. Kdor shivino preobloši, preshene ali posabi, kmalo onemore. Tudi shivina mora svojo pravizo imeti. Konj pravi: V breg (klanez) ne

tiraj me — navdol ne jesdi me — po ravnim goni me — v hlevi ne posabi me.

2. Varvati se jigre. Po ofhterijah sleparji sedijo in na vosnike preshijo; kdor jim v shako pride, ga slezhejo. Vosnik, ki jigro ljubi, konje hlapzu prepusti, zele nozhi per kvartah prefedi, po dnevnu pa na vòsi dremlje, bo skoraj svernili. Ni-ma dnarjev vezh, mu jih kerzhmar posodi, in kader bres dnarjev nasaj memo pride, mu konje odpreshe. Posnam jih, ki so se s parisarjem pa s 4 konji na zefo podali, damú pa peshez s golim bizham per-vlekli. Kader jigna nar bolj kashe, tistikrat se nar raji slashe.

3. Varvati se godzov in pa shenskiga spola. Politishih se najde najemniz, ki ptuje moshake na limanze vjemajo. Kdor se s njimi pezhá, sapravi dnarje, sdravje in poshtenje. Po ofhterijah rajati, namesti konje napájati, je vezhi sguba, kakor fred zefte sverniti. Dobre volje, moshnje kolje, pa tudi kola polomi.

4. Potreba je vosniku snati dobro rajtati, de ga kletarize ne podrajtajo. Tega naj vas gospod uzhitelj dalej uzhijo.

Osnanilo.

Ogled obertnitske rasstave v Ljubljani je bil she le 22. pretezeniga mesza Kimovza dokonzhan, ako ravno je vodstvo obertnitske drushbe pri sazhetku té rasstave sklenilo, de ima rasstava skosi 14 dni, torej le do 18. Kimovza terpeti. Kér so se pa ogledovavzi, posebno posledne dni, filno drenjali in profili, de bi ogledovanje she neke dni podaljshano bilo, je vodstvo rasstave rado k temu per-volilo. — Od 22. Kimovza so pa jeli rokodelzi svoje rezhi, ki niso v rasstavi prodane bile, nasaj jemati. Kdor pa dosdaj she tega storil ni, je profhen, svoje v rasstavo po flane isdelke, pred ko je mogozhe, prevseti. Vsaki dan od 10. do 12. ure sjutraj, se te rezhi nasaj prejemajo, proti tem, de vsaki rokodelz tisti spifek, ki mu ga je obertnitsko vodstvo pri prijetvinjegovih isdelkov podpisalo, komisionarjem skashe.

**Snajdba vganje v poprejshnjemu listu je:
vufh.**

Popravki.

V 38. listu so se pri natisu pesmi: Gróf Habsburgski neke besede pokazile, ktere je potreba, de jih popravimo: v pervi verstici drusiga reda beri: napolni namest napuni — v posledni verstici četertiga reda beri: Izusti namest Iz usti — v deveti verstici sedmiga reda: potegnit namest potegnit' — v tretji verstici desetiga reda: obhajat namest obhajat'.

V 39. listu v drugi verstici četertiga reda pesme: Bodite kakor čebele, prosimo, de bi namest: raja se bralo roja.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	28. Kimovza.	21. Kimovza.	fl.	kr.
1 mernik Pfhenize domazhe „ „ banashke	1	20	1	22
1 „ Turfhize . . .	1	21	—	—
1 „ Sorfhize . . .	—	—	—	—
1 „ Réshi . . .	—	52	1	—
1 „ Jezhmena . . .	—	—	—	54
1 „ Profa . . .	—	52	1	—
1 „ Ajde . . .	—	—	—	—
1 „ Ovsá . . .	—	32	—	33